

ارزیابی فعالیت ضدمیکروبی اسانس زیره سیاه کرمانی (*Bunium persicum* Boiss.) در سامانه پنیر گودا

پگاه طاهرخانی^۱، نگین نوری^{۲*}، افشین آخوندزاده بستی^۳، حسن گندمی نصرآبادی^۲، محمود علی محمدی^۴

۱- دستیار تخصصی، گروه بهداشت مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

۲- استادیار، گروه بهداشت مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

۳- استاد، گروه بهداشت مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

۴- استادیار، گروه بهداشت محیط، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

*آدرس مکاتبه: تهران، خیابان آزادی، خیابان دکتر قریب، گروه بهداشت مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی

دانشگاه تهران، کدپستی: ۱۴۱۹۹-۶۳۱۱۱، تلفن: ۰۲۱-۶۶۹۲۳۵۱۰، نمبر: ۰۲۱-۶۶۹۳۳۲۲۲

پست الکترونیک: nnoori@ut.ac.ir

تاریخ تصویب: ۹۳/۷/۶

تاریخ دریافت: ۹۳/۲/۳۱

چکیده

مقدمه: در سال‌های اخیر، تحقیقات بر روی ترکیبات ضدمیکروبی طبیعی بخصوص با منشاء گیاهی بسیار مورد توجه قرار گرفته است و ارزیابی اثرات ضدمیکروبی گیاهان بومی ایران از جمله زیره سیاه کرمانی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. زیره سیاه کرمانی یکی از گیاهان دارویی در ایران است که از نظر اقتصادی حائز اهمیت می‌باشد و به صورت وحشی در مناطق دارای آب و هوای خشک رشد می‌کند.

هدف: در این مطالعه، اثر ضدمیکروبی و ویژگی‌های حسی پنیر گودای تهیه شده با غلظت‌های مختلف اسانس زیره سیاه کرمانی مورد بررسی قرار گرفته است.

روش بررسی: اسانس‌گیری با روش تقطیر با آب انجام شد. اجزای اسانس با استفاده از گاز کروموموتوگرافی (GC) و گاز کروموموتوگرافی متصل به طیفسنج جرمی (GC-MS) مورد شناسایی قرار گرفت. گروه‌های میکروبی مختلف (باکتری‌های مزووفیل هوایی، آنتروکوک‌ها، لاکتوپاسیل‌های مزووفیل، آنتروباکتریاسه، لاکتوکوکوس و مخمرها) با استفاده از محیط‌های کشت اختصاصی شمارش شدند. تست ارگانولپتیک شامل: بافت، طعم، بو، رنگ و پذیرش کلی نیز در پایان دوران رسیدن بررسی شد.

نتایج: بر طبق نتایج به دست آمده، بازده اسانس بذر زیره سیاه ۴/۱ درصد (وزنی / وزنی) بود. ۲۱ ترکیب در اسانس زیره سیاه کرمانی مورد شناسایی قرار گرفت که ۹۸/۹۷ درصد اسانس را به خود اختصاص دادند. در بین اجزای شناسایی شده به ترتیب پروپانال-۲-متیل-۳-فینیل (۳۶/۰۵ درصد) و گاما ترپین (۲۱/۸۶ درصد) بالاترین مقدار را داشتند. به طور کلی، افزایش غلظت اسانس زیره سیاه کرمانی سبب کاهش در تعداد گروه‌های میکروبی مختلف شد. همچنین بیشترین و کمترین کاهش در تعداد به ترتیب در مخمرها (کاهش ۲ لوگی نسبت به گروه کنترل در غلظت ۰/۴ درصد در روز ۹۰) و آنتروباکتریاسه (کاهش ۰/۷۵ لوگی نسبت به گروه کنترل در غلظت ۰/۴ درصد در روز ۹۰) مشاهده شد. به طور کلی افزودن اسانس زیره سیاه کرمانی باعث بهبود خواص حسی در پنیر گودا شد که بویژه در عطر و طعم محصول این اثر نمایان‌تر می‌باشد. در حالی که در هیچ‌یک از گروه‌های تیمار از نظر بافت و رنگ تفاوت معنی‌داری با گروه کنترل مشاهده نشد.

نتیجه‌گیری: اسانس زیره سیاه کرمانی می‌تواند نه تنها به عنوان یک طعم‌دهنده طبیعی بلکه به منظور یک ماده نگهدارنده در بعضی مواد غذایی مانند پنیر گودا استفاده شود و همچنین نقش مهمی در سلامت مصرف کننده داشته باشد.

گل واژگان: اسانس زیره سیاه کرمانی، اثر ضدمیکروبی، ارزیابی حسی، پنیر گودا

مقدمه

معمولًاً لاكتوکوكوس‌های مولد اسید در مراحل اولیه رسیدن جزء باکتری‌های غالب هستند، اما به تدریج از تعداد آنها کاسته می‌شود و جای خود را به لاکتوپاسیل‌ها می‌دهند. به غیر از باکتری‌های فوق، باکتری‌های دیگری نیز مانند باکتری‌های مولد اسید لاکتیک غیراستارتی مانند آنتروکوكوس‌ها و باکتری‌های غیرمولد اسید لاکتیک مانند استافیلوکوک، میکروبک و باکتری‌های مولد اسید پروپیونیک به عنوان فلور میکروبی ثانویه، رشد می‌کنند و همگی مسئول تغییرات بیوشیمیایی در پنیر هستند [۹]. پنیر گودا یک پنیر نیمه سخت هلندی و از محبوب‌ترین پنیرها در دنیاست که پس از دوران رسیدن و ایجاد تغییرات میکروبی و شیمیایی بسیار در آن، قابل مصرف است. تاکنون مطالعه‌ای درباره ویژگی‌های میکروبی پنیر گودا در طی دوران رسیدن انجام نشده است. هدف از این مطالعه، ارزیابی حسی و بررسی اثر ضدمیکروبی غلاظت‌های مختلف انسانس زیره سیاه کرمانی در پنیر گودا طی دوران رسیدن می‌باشد.

مواد و روش‌ها

تهیه و آنالیز انسانس زیره سیاه کرمانی

دانه‌های گیاه زیره سیاه (*Bunium persicum*) در خرداد ماه سال ۱۳۹۲ از استان کرمان جمع‌آوری شد و نام علمی آن توسط پژوهشکده گیاهان دارویی جهاددانشگاهی تأیید شد. سپس بذرهای جمع‌آوری شده، در شرایط سایه و دمای محیط خشک شدند تا از هیدرولیز ترکیب‌های موجود در بذرها جلوگیری شود. آنگاه ۲۰۰ گرم از نمونه حاصله، با استفاده از دستگاه کلونجر و به روش تقطیر با آب به مدت سه ساعت، انسانس‌گیری و انسانس به دست آمده پس از آب‌گیری با سولفات سدیم بدون آب، به دستگاه گازکروماتوگرافی تزریق شد. دستگاه گاز کروماتوگرافی مورد استفاده از نوع موئینه DB₅ به طول ۳۰ متر و قطر داخلی ۲۵۰ میکرومتر و ضخامت لایه داخلی ۰/۲۵ میکرومتر بود و از برنامه دمایی ۵۰ تا ۲۶۵ درجه سانتی‌گراد (با افزایش تدریجی ۲/۵ درجه

امروزه تقاضا برای مصرف غذای سالم و تمایل به استفاده از عصاره‌ها و اسانس‌های گیاهی به جای افزودنی‌های سنتیک و شیمیایی در مواد غذایی رو به افزایش است. ایران به دلیل تنوع آب و هوایی یکی از غنی‌ترین منابع گیاهان دارویی در جهان محسوب می‌شود و استفاده از آنها در مواد غذایی یکی از راههای مناسب برای نیل به این خواسته عمومی جامعه می‌باشد [۱]. زیره سیاه یکی از مهم‌ترین و ارزشمندترین گیاهان دارویی است [۲] که به صورت وحشی در مناطقی از ایران که آب و هوای خشک دارند، مانند استان‌های کرمان، فارس، اصفهان و یزد می‌روید [۳، ۴، ۵]. زیره سیاه (*Bunium persicum* Boiss.) که در زبان انگلیسی (Black caraway) نامیده می‌شود، گیاهی چند ساله و خودگشن از خانواده چتریان (Apiaceae) است. دانه زیره سیاه در طب سنتی به عنوان ضدنفخ، ضداسهال، تب‌بر، کاهنده چربی و کلسترول خون، ضدآلرژی و برطرف‌کننده سوء‌هاضمه کاربرد دارد [۶، ۷].

انسانس‌ها (روغن‌های فرار یا روغن‌های اتری) مایعات روغنی معطری هستند که از اجزای مختلف گیاه به دست می‌آیند [۷]. اثر ضدمیکروبی انسانس‌ها در مطالعات مختلف به اثبات رسیده است. ترکیبات مختلف در انسانس زیره سیاه شامل کوئین آلدید، گاما ترپین، پاراسایم و مواد مؤثره دیگری است که اغلب از ترکیبات ترپنی هستند و کاربردهای فراوانی به عنوان مواد آنتی‌بacterیال و آنتی‌اکسیدان دارند [۸]. دانه زیره سیاه غنی از انسانس گیاهی است و از دیرباز به طور گستردۀ ای به عنوان چاشنی و طعم‌دهنده در انواع غذا مانند نوشابه، شکلات و پنیر استفاده شده است.

پنیر به دلیل داشتن مواد مغذی، محیط مناسبی برای رشد انواع میکرووارگانیسم‌ها است. بیش از ۱۰۰۰ نوع پنیر در دنیا وجود دارد که هر یک پروفایل میکروبی خاص خود را دارد. پنیر یک فرآورده لبنی دینامیک است و برخلاف بسیاری از مواد غذایی فرآوری شده که تغییرناپذیری آنها در طول زمان، اهمیت ویژه‌ای دارد، تغییرات بیوشیمیایی و میکروبی گستردۀ ای در طی دوران رسیدن در این فرآورده اتفاق می‌افتد.

سانتی‌گراد و 5 ± 85 درصد رطوبت منتقل شدند. شمارش میکروبی برای هر غلظت به صورت ۳ گانه در روزهای صفر (روز اول در انبار رسیدن)، ۱۵، ۳۰، ۴۵، ۶۰ و ۹۰ دوره رسیدن، انجام شد.

آزمایش‌های میکروبی

۱۰ گرم از پنیر تولیدی در شرایط استریل، برداشته و همراه با ۹۰ میلی‌لیتر سیترات سدیم (وزنی/ حجمی ۲ درصد) در استوماکر ۴۰۰ Lab- Belender (steward medical, London, UK) هموژنیزه و رقت‌های متوالی از آن تهیه شد. به منظور تعیین اثر خدمیکروبی در پنیر گودای تهیه شده با غلظت‌های مختلف اسانس زیره سیاه کرمانی، میکرووارگانیسم‌ها با روش اختصاصی به شرح زیر، شمارش شدند. لازم به ذکر است که کلیه محیط‌ها متعلق به شرکت Biolife, Milan, Italy بودند. شمارش باکتری‌های مزو菲尔 هوایی در محیط PCA به مدت ۲ روز در دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد صورت گرفت. لاكتوباسیل‌های مزو菲尔 در محیط MRS آگار با pH تنظیم شده در ۵/۵ به مدت ۲ روز در دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد در شرایط بی‌هوایی شمارش شدند. همچنین آنتروباکتریاسه‌ها در محیط VRBGA پس از کشت و گرمخانه‌گذاری به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد شمارش شدند. کلی فرم‌ها نیز در محیط VRBA پس از کشت و گرمخانه‌گذاری به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد شمارش شدند. جهت شمارش مخمرها از محیط PDA و گرمخانه‌گذاری به مدت ۵ روز در دمای ۲۰ درجه سانتی‌گراد استفاده شد. آنتروکوک‌ها در محیط Kenner Fecal Agar پس از کشت و گرمخانه‌گذاری به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد شمارش شدند. لاكتوکوک‌ها با کشت در محیط M17 آگار و گرمخانه‌گذاری به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد در شرایط هوایی شمارش شدند [۱۱].

ارزیابی حسی

ویژگی ارگانولپتیک پنیر گودای تهیه شده با غلظت‌های مختلف اسانس زیره سیاه کرمانی با استفاده از آزمون پذیرش

سانتی‌گراد در دقیقه) و نگهداری ستون در ۲۶۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳۰ دقیقه استفاده شد. دمای اتفاقک تزریق ۲۵۰ درجه سانتی‌گراد و سرعت تزریق گاز حامل هلیم ۱/۵ میلی‌متر در دقیقه بود. همچنین آنالیز اسانس و شناسایی اجزای تشکیل‌دهنده اسانس با استفاده از دستگاه UKThermoquest Finnigan, GC- MS برنامه دمایی مشابه GC و شناساگر EI با انرژی یونیزاسیون ۷۰ الکترون ولت و دمای یونیزاسیون ۲۵۰ درجه سانتی‌گراد صورت پذیرفت. در نهایت اجزای اسانس با استفاده از مقایسه طیف‌های جرمی به دست آمده با طیف‌های جرمی استاندارد موجود و محاسبه اندیس بازداری استاندارد و مقایسه آنها با اعداد استاندارد موجود در مراجع شناسایی شدند [۱۰].

تولید پنیر گودا

پنیر گودا در یک کارخانه لبنی بزرگ در شمال ایران، تولید شد. به این منظور، ابتدا شیر گاو (در دمای ۷۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۲ ثانیه) پاستوریزه و به تانک پنیرسازی استیل دو جداره منتقل شد. پس از رسیدن دمای شیر به دمای مطلوب، کشت آغازگر مخصوص تولید پنیر گودا و ساخت شرکت (CHR Hansen/Horsholm, Denmark), کلرید کلسیم و نیز رنگ آناتو (Annato) اضافه و مخلوط به دست آمده، به خوبی هم زده شد. پس از گذشت نیم ساعت، ۲ میلی‌لیتر رنت قارچی نیز به این مخلوط اضافه شد. همچنین به طور همزمان غلظت‌های مختلف اسانس زیره سیاه کرمانی (۰، ۰/۱، ۰/۲، ۰/۴ و ۰/۰۵ درصد) به این مخلوط اضافه شد (برای هر غلظت اسانس زیره سیاه کرمانی، ۲ بیج پنیر گودا تهیه شد). ۴۰ دقیقه بعد از اضافه کردن رنت، لخته‌ها به ابعاد ۱/۵ سانتی‌متر، بریده و سپس به قالب‌های مخصوص منتقل شدند تا آب پنیر اضافی نیز خارج شود. در ادامه، پنیر به مدت ۴ - ۳ ساعت در آب نمک اشباع قرار داده شد. پس از خروج پنیر از آب نمک، به پنیرها بیست و چهار ساعت فرست داده شد تا سطحشان خشک شود. سپس، واکس مخصوصی به قالب‌های پنیر (حلقه‌های پنیر) زده شد و در نهایت به مدت ۹۰ روز به انبار مخصوص رسیدن با دمای 2 ± 14 درجه

ویژگی‌های ارگانولپتیک با استفاده از آنالیز واریانس و روش Fishers Least Significant Difference به ذکر است تمام تحلیل‌های آماری با نرم‌افزار SPSS 18.00 انجام و نتایج معنی‌دار به صورت $p < 0.05$ گزارش شد.

نتایج

ترکیبات اسانس زیره سیاه کرمانی

بازده استخراج اسانس از دانه گیاه ۴/۱ درصد (وزنی/وزنی) بود. نتایج حاصل از آنالیز اسانس زیره سیاه کرمانی توسط دستگاه گازکروماتوگرافی متصل به طیف نگار جرمی (GC/MS) در جدول شماره ۱ آمده است. بر اساس این نتایج، پروپانال -۲ - متیل -۳ - فنیل (۲۶/۰۵ درصد)، گاما ترپین (۲۱/۸۶ درصد) و -۱ - فنیل -۱ - بوتانول (۲۰/۷۲ درصد) بیشترین ترکیبات موجود در اسانس مورد مطالعه بودند. سایر ترکیبات اصلی اسانس شامل: آلفا توجنان (۱۱/۶۶ درصد)، پی‌سیمن (۷/۱۱ درصد) و لیمونن (۳/۵۳ درصد).

حسی، در انتهای دوران رسیدن (روز ۹۰) تخمین زده شد. این ارزیابی در پارامترهای بافت و قوا، طعم و مزه، رنگ، عطر و بو و همچنین پذیرش کلی با استفاده از مقیاس حسی ۹ نمره‌ای (9-point hedonic scale) توسط یک پانل هفت نفره از کارکنان و اعضای هیأت علمی گروه بهداشت مواد غذایی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران انجام گرفت. به این صورت که نمره ۹ «بسیار عالی»، نمره ۸ «عالی»، نمره ۷ «خوب»، نمره ۶ «نسبتاً خوب»، نمره ۵ «نه خوب، نه بد»، نمره ۴ «نسبتاً بد»، نمره ۳ «بد»، نمره ۲ «بسیار بد» و نهایتاً نمره ۱ «فوق العاده بد»، در نظر گرفته شد [۱۲].

تجزیه و تحلیل آماری

نتایج حاصل از تأثیر ضدمیکروبی غلظت‌های مختلف اسانس زیره سیاه کرمانی در پنیر گودا طی دوران رسیدن به روش آنالیز واریانس (ANOVA)، ارزیابی و برای مقایسه بین میانگین‌ها از تست tukey استفاده شد. همچنین تفاوت در

جدول شماره ۱- ترکیبات شناسایی شده اسانس زیره سیاه کرمانی با استفاده از GC/MS

نام ترکیب	درصد	زمان بازداری*
۱- فلاندرن	۰/۲۷	۸/۰۵
آلfa پینن	۰/۷۴	۸/۳۸
سایپین	۰/۷۵	۱۰/۰۶
-۲- بتا پینن	۱/۳۲	۱۰/۰۳
بتا میرسن	۰/۵۶	۱۰/۷۶
آلfa ترپین	۰/۱۵	۱۲/۰۷
پی سیمن	۷/۱۱	۱۲/۴۹
لیمونن	۳/۵۳	۱۲/۶۹
۱ و ۸ سیپنول	۰/۱	۱۲/۸۲
گاما ترپین	۲۱/۸۶	۱۴/۱۶
آلfa ترپینولن	۰/۳۸	۱۵/۳۴
ترانس سایپین هیدرات	۰/۱۴	۱۷/۱۸
لینالول	۰/۱	۱۷/۰۸
۴- ترپینول	۰/۸۶	۲۰/۳۵
تیمول	۰/۱	۲۰/۸۱
۳- سیکلوبیتل سیکلو پتان-۱- ان	۲/۲	۲۱/۱۶
پروپانال -۲ - متیل -۳ - فنیل	۲۶/۰۵	۲۳/۷۳
فلاندرال	۰/۱۷	۲۵/۱۳
آلfa توجنان	۱۱/۶۶	۲۵/۶۵
- فنیل -۱ - بوتانول	۲۰/۷۲	۲۵/۹۲
۱و۴- سیکلوهگزادین -۱- متانول	۰/۱	۱۲۷۲
جمع کل	۹۸/۹۷	

*Retention Time

اثرات ضد میکروبی

۰/۴ درصد اسانس توانست رشد آنتروباکتریا سه را نسبت به گروه شاهد کاهش دهد اما مقاومت معنی داری بین گروه ۰/۲ و ۰/۴ درصد اسانس دیده نشد ($p > 0/05$). لگاریتم شمارش لاکتوکوکوس ها در گروه کنترل از ۳/۵ در روز صفر به ۷/۳ در روز ۹۰ رسید. که افزایش ۳/۸ لوگی را داشته است. افزودن اسانس زیره سیاه کرمانی در غلظت ۰/۰۵ و ۰/۱ درصد تأثیر معنی داری در شمارش لاکتوکوکوس ها نداشته اما اختلاف معنی داری در تعداد این باکتری در گروه های ۰/۲ و ۰/۴ درصد اسانس نسبت به گروه کنترل یافت شد. همچنین شمارش لاکتوکوکوس ها در گروه ۰/۴ با گروه ۰/۴ درصد اسانس اختلاف آماری معنی داری را با یکدیگر نشان دادند ($p < 0/05$) . آخرین گروه این مطالعه مخمرها بودند، اسانس زیره سیاه کرمانی در غلظت ۰/۲ و ۰/۴ درصد سبب کاهش معنی داری در تعداد آنها نسبت به گروه شاهد شد به گونه ای که در غلظت ۰/۴ درصد تعداد مخمرها در روز ۹۰، ۴/۳ لوگ بوده که کاهش ۲ لوگی را نسبت به گروه کنترل نشان می دهد.

ارزیابی حسی

نتایج حاصل از ارزیابی ویژگی های ارگانولپتیکی پنیر گودا متأثر از غلظت های مختلف اسانس زیره سیاه کرمانی در نمودار شماره ۱ نشان داده شده است. افزودن زیره سیاه کرمانی در هیچ یک از غلظت ها اثر معنی داری بر بافت و رنگ نداشته است، همچنین افزودن غلظت اسانس زیره سیاه کرمانی نه تنها اثر نامطلوبی بر عطر ندارد بلکه باعث بهبود عطر محصول نیز می شود و این اثر مثبت بخصوص در غلظت ۰/۱ درصد اسانس نسبت به گروه کنترل از نظر آماری معنی دار بود ($p < 0/05$). این مسئله در مورد فاکتور طعم نیز صدق می کند به طوری که در گروه حاوی ۰/۱ و ۰/۲ درصد اسانس زیره سیاه کرمانی طعم مطلوب تری نسبت به گروه کنترل مشاهده شد. به طور کلی افزودن اسانس زیره سیاه کرمانی در غلظت ۰/۱ و ۰/۲ درصد باعث بهبود خواص حسی و پذیرش کلی نمونه های پنیر گودا شد و غلظت های ۰/۰۵ و ۰/۴ درصد تفاوت معنی داری با گروه شاهد نشان نداد.

اثر ضد میکروبی غلظت های مختلف اسانس زیره سیاه کرمانی بر میانگین لگاریتمی شمارش گروه های میکروبی مختلف در پنیر گودا طی ۹۰ روز دوران رسیدن در جدول شماره ۲ ارائه شده است. در گروه شاهد، جمعیت آنتروکوک ها در طول زمان نگهداری افزایش یافته به طوری که لگاریتم شمارش باکتریایی از ۳/۴۴ در روز صفر به ۸/۳۶ در روز ۹۰ رسید. اسانس زیره سیاه کرمانی در غلظت ۰/۰۵ درصد تأثیر معنی داری بر شمارش آنتروکوک ها نداشته ولی با افزایش غلظت اسانس به بالاتر از ۰/۰۵ درصد، سرعت رشد باکتری نسبت به گروه کنترل کاهش یافته و این کاهش رشد با غلظت اسانس رابطه مستقیمی دارد به طوری که شمارش آنتروکوک ها در گروه حاوی ۰/۲ و ۰/۴ درصد اسانس در روز ۹۰، به ترتیب ۰/۸ و ۱/۲ لوگ کمتر از گروه کنترل بود ($p < 0/05$). همان طور که در جدول شماره ۲ مشاهده می شود، در تمام گروه های مورد مطالعه حداقل شمارش میکروبی در روز ۱۵ دوره رسیدن مشاهده شد. در گروه کنترل لگاریتم تعداد لاکتوباسیل ها از ۵/۵ در روز صفر به ۸/۵ در روز ۱۵ رسید و بعد از آن کاهش جمعیت میکروبی مشاهده شد. اسانس زیره سیاه کرمانی در غلظت ۰/۰۵ و ۰/۱ درصد تأثیر معنی داری بر تعداد باکتری ها نداشته، در حالی که رشد لاکتوباسیل های مزووفیل در غلظت ۰/۲ و ۰/۴ درصد نسبت به گروه کنترل کاهش معنی داری را نشان داد به گونه ای که در غلظت ۰/۴ درصد، شمارش باکتریایی در روز ۹۰ به ۵/۷ رسید که کاهش ۱/۵ لوگی را نسبت به گروه کنترل نشان داد ($p < 0/05$). روند ذکر شده در مورد گروه های باکتریایی فوق، درخصوص شمارش باکتری های هوایی مزووفیل نیز صدق می کند، با این تفاوت که تنها غلظت ۰/۴ درصد اسانس اثر معنی داری در شمارش این دسته باکتریایی نسبت به گروه کنترل نشان داد ($p < 0/05$). اگرچه جمعیت آنتروباکتریا سه ها نیز روند افزایشی در طول دوران رسیدن نشان داد ولی این افزایش از سرعت کمتری برخوردار بوده به طوری که لگاریتم شمارش باکتریایی در گروه کنترل از ۱/۲ در روز صفر به ۲/۹ در روز ۹۰ رسید که تنها ۱/۷ لوگ افزایش یافت. به طور کلی غلظت های ۰/۲ و

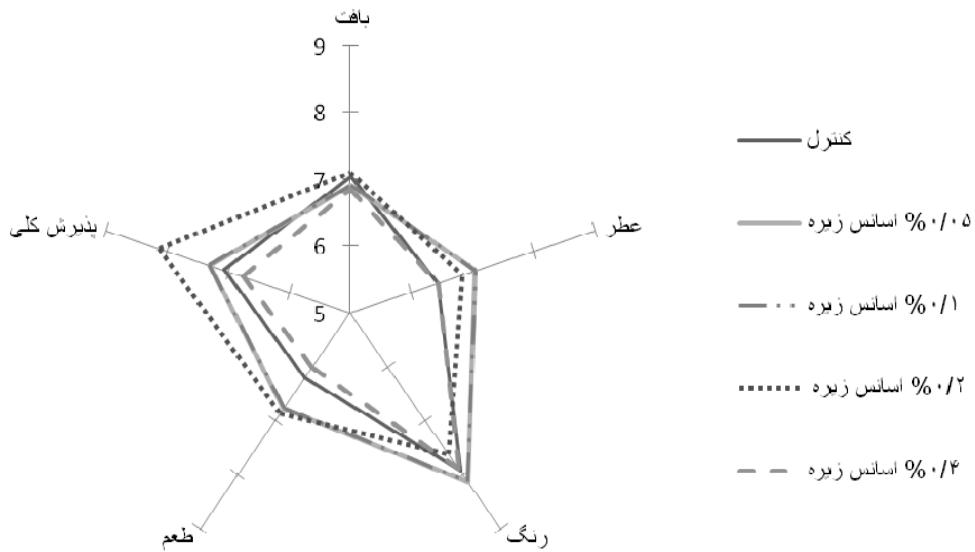

جدول شماره ۲- اثر ضدمیکروبی غلظت‌های مختلف اسانس زیره سیاه کرمانی بر میانگین لگاریتم شمارش گروه‌های باکتریایی مختلف در پنیر گودا
طی ۹۰ روز دوران رسیدن

غلظت اسانس							گروه باکتریایی (درصد)
شمارش باکتریایی * (log cfu/g)							
روز ۹۰	روز ۶۰	روز ۴۵	روز ۳۰	روز ۱۵	روز صفر		
۸/۳۶±۰/۱۶ ^a	۸/۲±۰/۱۴ ^a	۷/۲۴±۰/۱۲ ^a	۷/۶۳±۰/۱۸ ^a	۵/۰۷±۰/۲۵ ^a	۳/۴۴±۰/۱۹ ^{a**}	*	
۸/۱۶±۰/۱۷ ^a	۸/۱۸±۰/۲۲ ^a	۷/۳۰±۰/۱۴ ^a	۷/۵۷±۰/۱۷ ^a	۵/۱۱±۰/۱۱ ^a	۳/۴۰±۰/۱۰ ^a	۰/۰۵	آنتروکوکوس
۷/۹۳±۰/۲۴ ^{ab}	۸/۰۸±۰/۱۸ ^{ab}	۷/۱۰±۰/۲۱ ^a	۷/۴۵±۰/۲۱ ^{ab}	۴/۸۷±۰/۱۵ ^a	۳/۴۱±۰/۲۵ ^a	۰/۱	
۷/۵۴±۰/۱۴ ^b	۷/۴۸±۰/۱۴ ^{bc}	۷/۷۳±۰/۱۴ ^b	۷/۰۴±۰/۲۹ ^b	۴/۷۷±۰/۱۷ ^{ab}	۳/۳۱±۰/۱۱ ^a	۰/۲	
۷/۲۰±۰/۳۸ ^a	۷/۶۴±۰/۰۷ ^a	۷/۸۳±۰/۱۶ ^a	۸/۱۶±۰/۲۱ ^a	۸/۰۵±۰/۱۱ ^a	۵/۴۸±۰/۳۲ ^a	*	
۷/۳۷±۰/۱۸ ^{ab}	۷/۵۸±۰/۲۶ ^a	۷/۹۳±۰/۲۸ ^a	۸/۱۷±۰/۰۹ ^a	۸/۳۹±۰/۲۴ ^{ab}	۵/۳۴±۰/۲۰ ^a	۰/۰۵	لاکتوپاسیل‌های
۷/۹۴±۰/۰۵ ^{ab}	۷/۳۱±۰/۰۹ ^{ab}	۷/۵۷±۰/۰۸ ^a	۷/۹۵±۰/۱۴ ^{ab}	۷/۹۸±۰/۱۱ ^{bc}	۵/۴۱±۰/۳۳ ^a	۰/۱	مزوفیل
۷/۶۳±۰/۲۷ ^b	۷/۸۳±۰/۱۹ ^{bc}	۷/۰۷±۰/۲۲ ^b	۷/۰۹±۰/۱۷ ^b	۷/۸۳±۰/۲۲ ^c	۵/۲۲±۰/۱۲ ^a	۰/۲	
۷/۶۴±۰/۲۹ ^a	۸/۰۸±۰/۱۴ ^a	۷/۹۶±۰/۱۸ ^a	۵/۲۵±۰/۲۸ ^a	۵/۳۳±۰/۳۵ ^a	۴/۵۷±۰/۲۱ ^a	*	
۷/۴۹±۰/۳۵ ^a	۸/۲۰±۰/۲۸ ^{ab}	۷/۷۷±۰/۳۷ ^a	۵/۱۲±۰/۱ ^{ab}	۵/۲۲±۰/۱۳ ^a	۴/۵۱±۰/۱۷ ^a	۰/۰۵	باکتری‌های هوایی
۷/۲۴±۰/۲۲ ^{ab}	۸/۰۴±۰/۰۷ ^{ab}	۷/۵۶±۰/۱۵ ^{ab}	۵/۰۸±۰/۱۳ ^{ab}	۵/۱۳±۰/۳۸ ^{ab}	۴/۵۶±۰/۴۰ ^a	۰/۱	مزوفیل
۷/۰۰±۰/۰۷ ^{ab}	۷/۶۸±۰/۱۹ ^{bc}	۷/۰۴±۰/۱۹ ^{bc}	۴/۹۱±۰/۰۹ ^{ab}	۴/۰۸±۰/۱۷ ^{bc}	۴/۵۴±۰/۱۱ ^a	۰/۲	
۲/۹۶±۰/۱۱ ^a	۲/۷۸±۰/۱۵ ^a	۲/۷۳±۰/۲۴ ^a	۲/۳۰±۰/۱۷ ^a	۱/۷۸±۰/۰۵ ^a	۱/۲۳±۰/۰۹ ^a	*	
۲/۷۶±۰/۱۸ ^a	۲/۸۴±۰/۰۹ ^{ab}	۲/۶۶±۰/۱۵ ^{ab}	۲/۳۱±۰/۰۷ ^a	۱/۶۵±۰/۱۷ ^{ab}	۱/۱۵±۰/۱۶ ^a	۰/۰۵	آنتروباکتریاسه
۲/۷۷±۰/۲۰ ^a	۲/۷۸±۰/۱۴ ^a	۲/۵۶±۰/۱۷ ^{ab}	۲/۲۱±۰/۱۷ ^a	۱/۶۱±۰/۱۷ ^{ab}	۱/۲۸±۰/۱۱ ^a	۰/۱	
۲/۲۸±۰/۱۲ ^b	۲/۴۸±۰/۱۴ ^b	۲/۲۶±۰/۰۹ ^{bc}	۱/۹۱±۰/۱۴ ^{ab}	۱/۰۸±۰/۱۷ ^{ab}	۱/۱۹±۰/۱۲ ^a	۰/۲	
۷/۳۵±۰/۲۲ ^a	۷/۵۵±۰/۱۶ ^a	۷/۲۱±۰/۲۴ ^a	۵/۱۳±۰/۲۱ ^a	۴/۰۵±۰/۱۸ ^a	۳/۴۸±۰/۱۹ ^a	*	
۷/۱۸±۰/۲۱ ^a	۷/۳۵±۰/۱۲ ^a	۷/۴۲±۰/۴۰ ^a	۵/۰۸±۰/۱۸ ^a	۴/۴۸±۰/۱۱ ^a	۲/۳۳±۰/۱۱ ^a	۰/۰۵	
۷/۰۵±۰/۰۴ ^{ab}	۷/۱۹±۰/۱۸ ^{ab}	۵/۹۲±۰/۱۸ ^{ab}	۴/۷۳±۰/۱۷ ^{ab}	۴/۳۰±۰/۱۹ ^a	۳/۴۱±۰/۱۵ ^a	۰/۱	
۷/۸۴±۰/۱۴ ^b	۵/۹۲±۰/۲۹ ^{bc}	۵/۵۶±۰/۱۳ ^{bc}	۴/۵۰±۰/۱۹ ^{bc}	۴/۱۹±۰/۱۶ ^{ab}	۳/۴۴±۰/۰۸ ^a	۰/۲	
۷/۳۱±۰/۳۹ ^a	۵/۲۶±۰/۱۸ ^a	۴/۸۵±۰/۱۴ ^a	۳/۵۲±۰/۱۷ ^a	۳/۳۱±۰/۱۴ ^a	۲/۹۸±۰/۱۸ ^a	*	
۷/۰۷±۰/۱۹ ^a	۵/۱۷±۰/۱۲ ^a	۴/۷۷±۰/۱۱ ^a	۳/۳۶±۰/۰۷ ^{ab}	۳/۱۹±۰/۱۱ ^{ab}	۲/۹۶±۰/۲۷ ^a	۰/۰۵	مخمر
۵/۹۱±۰/۱۹ ^{ab}	۵/۰۹±۰/۱۵ ^a	۴/۶۲±۰/۱۶ ^a	۳/۲۷±۰/۲۲ ^{ab}	۳/۰۷±۰/۱۱ ^{ab}	۲/۸۱±۰/۱۶ ^a	۰/۱	
۵/۴۷±۰/۱۸ ^b	۴/۴۶±۰/۲۱ ^b	۳/۸۶±۰/۲۸ ^b	۳/۲۰±۰/۲۸ ^{ab}	۲/۹۲±۰/۲۰ ^b	۲/۸۵±۰/۱۸ ^a	۰/۲	

*(انحراف معیار ± میانگین)

** در هر گروه باکتریایی، حروف غیر مشابه در هر ستون نشان‌دهنده اختلاف آماری معنی دار است ($p < 0.05$).

نمودار شماره ۱- اثر اسانس زیره سیاه کرمانی بر ویژگی‌های حسی پنیر گودا

مقاوم هستند و می‌توانند بعد از حرارت سالم‌سازی نیز رشد نمایند [۲۲]. آنتروکوک‌ها میکرووارگانیسم‌های اصلی در پروفایل میکروبی پنیرهای نیمه‌سخت و سخت هستند و دلیل حضورشان در شیر آلوده، شرایط بهداشتی تولید و مقاومت آنها به نمک و حرارت است [۲۳، ۲۴]. اگر چه آنتروکوک‌ها به دلیل داشتن فعالیت لیپولیتیک و پروتئولیتیک، مسئول ایجاد خواص منحصر به فرد حسی و بیوشیمیایی در پنیر گودا می‌باشند ولی از آنجایی که برخی از سویه‌های آنتروکوک قادر به ایجاد مضادات سلامتی جدی هستند، تعداد بالای آنتروکوک‌ها می‌تواند یک معرض بهداشتی محسوب شود. جای (Jay) و همکاران (۲۰۰۵) اظهار کردند که آنتروکوک‌ها، لاکتوباسیل‌ها و لاکتوکوک‌ها در مقایسه با سایر باکتری‌های گرم مثبت نسبت به اسانس‌های گیاهی مقاوم هستند [۲۵]. نتایج ارائه شده در جدول شماره ۲ حاکی از آن است که لاکتوباسیل‌های مزوفیل گروه باکتری غالب در روزهای نخستین دوران رسیدن هستند. این امر می‌تواند به دلیل تهیه پنیر از شیر پاستوریزه و اضافه کردن کشت آغازگر حاوی لاکتوباسیل باشد. به علاوه بیشترین شمارش لاکتوباسیل‌ها در ۱۵ روز اول دوره رسیدن مشاهده شد که نشان‌دهنده قدرت رشد بیشتر این گروه در رقابت با سایر میکرووارگانیسم‌های

بحث

در سال‌های اخیر، به دلیل افزایش توجه به استفاده از ترکیبات طبیعی و گیاهی در مواد غذایی به عنوان نگهدارنده، بررسی‌های متعددی در ارتباط با اثر نگهدارندگی اسانس‌ها و عصاره‌های گیاهی مختلف مانند آویشن شیرازی، دارچین، زیره سیاه و سبز در مواد غذایی گوناگون انجام شده است [۱۳]. در تحقیق حاضر از مجموع ۲۱ ترکیب شناسایی شده در اسانس زیره سیاه کرمانی با ۹۸/۹۷ درصد، پروپانال ۲-متیل ۳-فنیل (۲۶/۰۵ درصد) و گاما تریپین (۲۱/۸۶ درصد) بالاترین درصد اسانس را تشکیل می‌دهند. کمیت و کیفیت مواد تشکیل‌دهنده اسانس زیره سیاه استان کرمان با موارد گزارش شده از دیگر مناطق جغرافیایی رویش این گیاه در هند، پاکستان و تاجیکستان [۱۴-۱۶] تفاوت‌هایی دارد. قابل ذکر است که اجزای تشکیل‌دهنده هر اسانس متأثر از عوامل گوناگونی مانند موقعیت جغرافیایی، آب و هوا، فصل، تنوع گیاهی، سن گیاه، روش خشک کردن و استخراج اسانس متفاوت است [۱۷]. به طور کلی، جدول شماره ۲ نشان می‌دهد که در همه تیمارها آنتروکوک‌ها بیشترین رشد را در ۳۰ روز اول دوران رسیدن داشتند که با نتایج مطالعات صورت گرفته روی پنیرهای مشابه مطابقت دارد [۱۸-۲۱]. بعضی آنتروکوک‌ها به پاستوریزاسیون

ایجاد طعم و عطر مطلوب در پنیر، تعداد بالای آنها می‌تواند باعث فساد شود. بر طبق جدول شماره ۲ بیشترین کاهش (۲ لوگ) در تعداد مخمرها در پنیر گودای حاوی غلظت‌های مختلف زیره سیاه کرمانی مشاهده شد و همان‌طور که دهکردی ساعی (Dehkordisaei) و همکاران (۲۰۱۰) بیان نموده‌اند، مخمرها بسیار به انسان‌های گیاهی حساس هستند [۲۹]. بر طبق نتایج آنالیز حسی ارائه شده در نمودار شماره ۱، هیچ‌یک از غلظت‌های انسان‌زیره سیاه کرمانی اثر نامطلوبی بر ویژگی‌های ارگانولوپتیک پنیر گودا نداشتند و این نتیجه استفاده از این انسان به عنوان طعم‌دهنده در پنیر گودا را تأیید می‌کند. علاوه بر این آنتروباکتریاسه‌ها و باکتری‌های اسید لاكتیک غیراستارتتری از جمله میکرووارگانیسم‌هایی هستند که در تولید آمین‌های بیوژن نقش دارند [۱۱]. این آمین‌ها علاوه بر داشتن نقش در فساد محصول و ایجاد طعم نامطلوب، دارای اثرات زیانباری برای سلامت انسان می‌باشند. از آنجایی که انسان زیره سیاه باعث مهار و کنترل رشد این میکرووارگانیسم‌ها شده، بنابراین نقش مهمی در تأمین سلامت مصرف‌کننده دارد. به طور کلی نتایج این مطالعه نشان داد که استفاده از این انسان به علت داشتن اثر ضدمیکروبی سبب کاهش رشد گروه‌های مختلف باکتریایی شد که باعث اینمنی و سلامت این گونه پنیرها می‌شود. در ضمن استفاده از انسان‌های گیاهی می‌تواند به عنوان جایگزینی برای نمک در تولید پنیر باشد تا بتوان همراه با ایجاد تنوع در طعم محصول، گام مثبتی در جهت سلامت افراد در معرض بیماری‌های قلبی عروقی برداشته شود.

فلور می‌باشد. این نتایج با یافته‌های تاوراریا (Tavaria) و همکاران (۲۰۰۰) نیز مطابقت دارد [۲۶]. گروه باکتریایی دیگری که مورد مطالعه قرار گرفتند، باکتری‌های مزووفیل هوایی بودند. انسان‌زیره سیاه کرمانی به دلیل داشتن ترکیبات ترپینی توانست در روزهای مختلف دوران رسیدن از جمعیت باکتری‌های مزووفیل هوایی بکاهد و با افزایش غلظت انسان این اثر نیز افزایش می‌یابد. اگرچه تعداد آنتروباکتریاسه در تمام دوره رسیدن در تمام گروه‌های متأثر از غلظت‌های مختلف انسان‌زیره سیاه کرمانی پایین بود، اما بین تمام گروه‌های باکتریایی مورد مطالعه کمترین کاهش در تعداد بعد از افروزن انسان، در آنتروباکتریاسه مشاهده شد. علت این امر می‌تواند آب‌دوست بودن غشای بیرونی آنتروباکتریاسه‌ها و دفع ترکیبات چربی دوست مانند انسان‌زیره باشد که در نهایت منجر به مقاومت باکتری‌های گرم منفی در برابر خاصیت آنتی‌باکتریال انسان‌ها در مقایسه با باکتری‌های گرم مثبت می‌شود [۲۷]. آنتروباکتریاسه به عنوان معیاری جهت قضاوت درخصوص شرایط بهداشتی تولید پنیر محسوب می‌شود. پایین بودن تعداد این باکتری‌ها در پنیر گودا را می‌توان به پاستوریزاسیون شیر و حساسیت به pH پایین و غلظت بالای نمک نسبت داد. در مطالعه حاضر اگر چه تعداد مخمرها در ابتدای دوره رسیدن پایین بود ولی در طول دوره رسیدن تعداد آنها افزایش یافت که می‌تواند ناشی از مقاومت زیاد آنها به کاهش آب، کاهش pH و میزان نمک باشد. همچنین مخمرها می‌توانند در درجات حرارتی پایین در طی مدت زمان نگهداری زنده بمانند و در دوران رسیدن رشد کنند [۲۸]. در کنار نقش مثبت مخمرها در

منابع

1. Azimzadeh M. Genetic assessment of Iranian *Bunium persicum* Boiss. using ITS, (In Persian). University of Tehran press. Tehran. 2009, pp: 81.
2. Pour- seyedi S. Assessment of germination and cytology of three Iranian caraway genus: *Bunium*, *Carum* and *Cuminum*, (In Persian). University of Tehran press. Tehran. 1994, pp: 89.
3. Abduganiew BE, Abdullaev UA, Aripov KN, Baser KHC and Oezek T. Composition of the essential oil of *Bunium persicum* (Boiss.) B. Fedtsch. from Tajikistan. *J. Essent. Oil Res.* 1997; 9: 597 - 8.
4. Dehkhoda AA. Dictionary of Persian words, (In

- Persian). University of Tehran press. Tehran. 1957, pp: 264 - 75.
- 5.** Zeinali N. Recognition, cultivation and culturing of Caraway, (In Persian). Vadiat. Kerman. 2007, pp: 56.
- 6.** Pourmortazavi SM, Ghadiri M and Hajimirsadeghi SS. Supercritical fluid extraction of volatile components from *Bunium persicum* Boiss. (black cumin) and *Mespilus germanica* L. (medlar) seeds. *J. Food Compos. Anal.* 2005; 18: 439 - 46.
- 7.** Burt S. Essential oils: their antibacterial properties and potential applications in foods- a review. *Int. J. food Microbiol.* 2004; 94 (3): 223 - 53.
- 8.** Shankaracharya NB and Shankaracharya ML. Research note on the essential oils of *Cuminum cyminum* L. and *Bunium persicum*. Boiss. *Pafai J.* 1988; 10 (4): 33 - 5.
- 9.** Zora Mand Snezana B. Sensory evaluation and microbiological characterization of autochthonous sombor cheese. *Acta Vet.* 2008; 58: 531 - 41.
- 10.** Adams RP. Identification of Essential Oil Components by Gas Chromatography/ Mass Spectroscopy. Illinois Allured Publication Corporation. 2001, pp: 456.
- 11.** Schirone M, Tofalo R, Mazzone G, Corsetti A and Suzzi G. Biogenic amine content and microbiological profile of Pecorino di Farindola cheese. *Food Microbiol.* 2011; 28: 128 - 36.
- 12.** Sipahioglu O, Alvarez VB and Solano- Lopez C. Structure, physico-chemical and sensory properties of feta cheese made with tapioca starch and lecithin as fat mimetics. *Int. Dairy J.* 1999; 9 (11): 783 - 9.
- 13.** Sadeghi E, Akhondzadeh Basti A, Noori N, Khanjari A and Partovi R. Effect of *cuminum cyminum* L. essential oil and *Lactobacillus Acidophilus* (a probiotic) on *Staphylococcus aureus* during the manufacture, ripening and storage of white brined cheese. *J. Food Process. Preserv.* 2013; 37: 449 - 45.
- 14.** Narayan VK and Giridhar KR. The in vitro efficacy of essential oils of some umbellifera Plants. *Indian Drugs.* 1980; 17 (12): 394 - 6.
- 15.** Karim A and Pervez M. Studies on the essential oil of the Pakistan species of the family umbelliferae part X. *Bunium persicum* Boiss. (Siah zira) seed. *Pakistan J. Sci. Ind. R.* 1977; 20 (2): 106 - 8.
- 16.** Baser KHC, Oezek T, Abduganiev BE, Abdullaev UA and Arripov KN. Composition of the essential oil of *Bunium persicum* (Boiss.) B. Fedtsch from Tajikistan. *J. Essent. Oil Res.* 1977; 9: 597 - 8.
- 17.** Bagamboula CF, Uyttendaele M and Debevere J. Inhibitory effect of thyme and basil essential oils, carvacrol, thymol, estragol, linalool and p-cymene towards *Shigella sonnei* and *S. flexneri*. *Food Microbiol.* 2004; 21: 33 - 42.
- 18.** Nunez M. Microflora of Cabrales cheese: changes during maturations. *J. Dairy Res.* 1978; 45: 501 - 8.
- 19.** Schneller R, Good P and Jenny M. Influence of pasteurised milk, raw milk and different ripening cultures on biogenic amine concentrations in semi-soft cheeses during ripening. *Z. Lebensm. Unters. Forsch.* 1997; A. 204: 265 - 72.
- 20.** Litopoulou-Tzanetaki E and Tzanatakis N. Microbiological study of white-brined cheese made from raw goat milk. *Food Microbiol.* 1992; 9: 9 - 13.
- 21.** Suzzi G, Caruso M, Lombardi A, Vannini L, Guerzoni ME and Andrighto C. A survey of the *enterococci* isolated from an artisanal Italian goat's cheese (semicotto caprino). *Int. J. Food Microbiol.* 2000; 89: 267 - 74.
- 22.** Ladero V, Sánchez-Llana E, Fernández M and Alvarez MA. Survival of biogenic amine-producing dairy LAB strains at pasteurisation conditions. *Int. J. food Sci. Technol.* 2011a; 46: 516 - 21.
- 23.** Galgano F, Suzzi G, Favati F, Caruso M, Martuscelli M, Gardini F and Salzano G. Biogenic amines during ripening in 'Semicotto Caprino'cheese: role of *enterococci*. *Int. J. Food*

Sci. Technol. 2001b; 36: 153 - 60.

- 24.** Mundt JO. Gram Positive *Cocci Enterococci*. In: Butler, JP (Ed.), 6th ed. Bergey's Manual of Systematic Bacteriology. Williams and Wilkins, Baltimore. 1986, pp: 1063 - 65.
- 25.** Jay MJ, Loessner JM and Golden AD. Modern Food Microbiology. 7th ed. Springer Science and Business Media. New York. 2005.
- 26.** Tavaria FK and Malcata FX. On the microbiology of Serra da Estrela cheese: geographical and chronological considerations. *Food Microbiol.* 2000; 17: 293 - 304.
- 27.** Ozturk S and Ercisli S. The chemical

composition of essential oil and in vitro antibacterial activities of essential oil and methanol extract of *Ziziphora persica* Bunge. *J. Ethnopharmacol.* 2006; 106, 372 - 6.

- 28.** Ferreira A and Viljoen B. Yeasts as adjunct starters in matured Cheddar cheese. *Int. J. Food Microbiol.* 2003; 86: 131 - 40.
- 29.** Saei-Dehkordi S, Tajik H, Moradi M and Khalighi-Sigaroodi F. Chemical composition of essential oils in *Zataria multiflora* Boiss. from different parts of Iran and their radical scavenging and antimicrobial activity. *Food Chem. Toxicol.* 2010; 48: 1562 - 7.

Antimicrobial Effects of Kermanian Black Cumin (*Bunium persicum* Boiss.) Essential Oil in Gouda Cheese Matrix

Taherkhani P (Ph.D. student)¹, Noori N (Ph.D.)^{1*}, Akhondzadeh Basti A (Ph.D.)¹, Gandomi H (Ph.D.)¹, Alimohammadi M (Ph.D.)²

1- Department of Food Hygiene, Faculty of Veterinary Medicine, University of Tehran, Tehran, Iran

2- Environmental Health Department, School of Public Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

*Corresponding author: Azadi Ave., Gharib St., Department of Food Hygiene, faculty of Veterinary Medicine, University of Tehran, P.O. Box: 14199-63111, Tehran, Iran

Tel: +98-21-66923510, Fax: +98-21-66933222

E-mail: nnoori@ut.ac.ir

Abstract

Background: Research on natural antimicrobial agents, especially of plant origin, highly noticed in recent years and evaluation of antimicrobial effects of native plants such as Iranian black cumin (zireh-siah) is especially important.

Objective: In the present study, sensory characteristics and antimicrobial effects of Kermanian black cumin essential oil were investigated in Gouda cheese during ripening period.

Methods: Extraction of the essential oil was performed by hidrodistillation. The oil was analyzed by GC using flame ionization (FID) and GC/ MS for detection. The antimicrobial effects were determined against various microbial groups (aerobic mesophilic bacteria, enterococci, mesophilic lactobacilli, enterobacteriaceae, lactococcus and yeasts). Microbial groupswere counted during ripening period using plate count on specific culture media. Organoleptic evaluation including texture, flavour, odor, colour and total acceptability were determined at the end of aging.

Results: Accordig to results, the essential oil yield was 4/1 % (W/W). Twenty- one compounds were identified in the oil that concluded 98.97% of the total oil. The major components of Kermanian black cumin essential oil were propanal, 2- methyl- 3- phenyl (26.05 %) and gamma-terpinene (21.86 %). Generally, the increase of Kermanian black Cumin essential oil concentration led to reduction in microbial counts in different groups. The maximum antimicrobial effect was seen in yeast that reduced by 2 log compared to the control group at EO concentration of 0.4%at day 90. The minimum reduction was observed in enterobacteriaceae that showed only 0.75 log decreese compared to the control at the same concentration of EO. Addition of EO improved organoleptic properties of Gouda cheese especially in the case of flavour and odour characteristic. However, no significant differences were observed in texture and colour between treatment and control groups.

Conclusion: Kermanian black cumin essential oil could be used as preservative material and flavouring agent in some kinds of food such as cheese and also could be provided consumers health.

Keywords: Antimicrobial effects, Gouda cheese, Kermanian black cumin essential oil, Sensory evaluation

